

01 ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Με όχημα
την ποίηση

Ανθολόγος: Λουκάς Αξελός

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΒΑΦΗΣ
(1863-1933)

Η διορία του Νέρωνος

Δεν ανησύχησεν ο Νέρων όταν άκουσε του Δελφικού Μαντείου τον χρησμό.
«Τα εβδομήντα τρία χρόνια να φοβάται.»
Είχε καιρόν ακόμη να χαρεί.
Τριάντα χρονώ είναι. Πολύ αρκετή
είν' η διορία που ο Θεός τον δίδει
για να φροντίσει για τους μέλλοντας κινδύνους.

Τώρα στην Ρώμη θα επιστρέψει κουρασμένος λίγο,
αλλά εξαίσια κουρασμένος από το ταξίδι αυτό,
που ήταν όλο μέρες απολαύσεως –
στα θέατρα, στους κήπους, στα γυμνάσια...
Των πόλεων της Αχαΐας εσπέρες...
Ύα των γυμνών σωμάτων η ηδονή προ πάντων ...

Αυτά ο Νέρων. Και στην Ισπανία ο Γάλλος
κρυφά το στρατεύμα του συναθροίζει και το ασκεί,
ο γέροντας ο εβδομήντα τριών χρονών.

Τα άλογα του Αχιλλέως

Τον Πάτροκλο σαν είδαν σκοτωμένο,
που ήταν τόσο ανδρείος, και δυνατός και νέος,
άρχισαν τ' άλογα να κλαίνε του Αχιλλέως·
η φύσις των η θάνατη αγακτούσε
για του θανάτου αυτό το έργον που θωρούσε.
Τίναζαν τα κεφάλια των και τες μακριές χαίτες κου-
νούσαν,
την γη χτυπούσαν με τα πόδια, και θρηνούσαν
τον Πάτροκλο που ενοιώθανε άψυχο – αφανισμένο –
μια σάρκα τώρα ποταπή – το πνεύμα του χαμένο –
ανυπεράσπιστο – χωρίς πνοή –
εις το μεγάλο τίποτε επιστραμένο απ' την ζωή.
Τα δάκρυα είδε ο Ζεός των αθανάτων
αλόγων και λυπήθη. «Στου Πηλέως τον γάμο»
είπε «δεν έπρεπ' έτσι άσκεπτα να κάμω-
καλύτερα να μην σας δίναμε αλόγά μου
δυστυχημένα! Τι γυρεύατ' εκεί κάμου
στην άθλια ανθρωπότητα πούναι το παίγνιον της μοί-
ρας.
Σεις που ουδέ ο θάνατος φυλάγει, ουδέ το γήρας
πρόσκαιρες συμφορές σας τυραννούν. Στα βάσανά
των
σας έμπεξαν οι άνθρωποι.» Όμως τα δάκρυά των
για του θανάτου την παντοτεινή
την συμφοράν εκύνανε τα δυο τα ζώα τα ευγενή.

Η συμμαχία ΗΠΑ-Ρωσίας
και οι ευρω-ελίτ

■ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Οι υπογραφές του τέλους της
ένοπλης σύγκρουσης στην Ου-
κρανία δεν θα κλείσουν απλώς
ένα ακόμα πόλεμο, όπως στο παρελθόν.
Θα σφραγίσουν και τυπικά τη λήξη της
μακράς περιόδου, τουλάχιστον τεσσά-
ρων αιώνων, όπου η Ευρώπη ήταν το
κέντρο του Κόσμου και τον διαμόρφωσε
όπως τον ξέρουμε.

Δεν είναι ασφαλώς η πρώτη φορά που
θανάσιμοι εχθροί συμβιβάζονται. Η δια-
φορά είναι ότι αυτός εδώ ο συμβιβασμός
είναι υπόδειγμα για κάθε μελλοντική
σύγκρουση και αντιπάλους που αν
έφταναν στα άκρα θα προκαλούσαν
την αμοιβαία ολοκληρωτική καταστρο-
φή και των αντιμαχόμενων και κάθε
άλλου στον πλανήτη. Η νίκη δεν θα
είχε νόημα για κανέναν. Το δίλημμα
«Συμβιβασμός ή κοινός Όλεθρος» τέ-
θηκε ολοκάθαρα.

Η δεύτερη επισήμανση είναι ότι ξεχω-
ρίζουν πλέον καθαρά οι Ισχυροί από
όλους τους άλλους, με τις αναπόφευκτες
διαβαθμίσεις και τριβές. Η φιλοπόλεμη
στάση των ευρωπαϊκών ελίτ οφείλεται
στο ότι έχουν συνείδηση ότι αυτή τη
φορά η Ειρήνη τις βάζει σταδιακά αλλά
οριστικά στο περιθώριο. Αποφεύγοντας
περιττές λεπτομέρειες και προσπερνών-
τας τα σκυλιά που γαυγίζουν το κάρο
του Συμβιβασμού που περνάει, μπορεί

κανείς να πει ότι ούτε οι Άγγλοι ούτε ο
Μακρόν, ούτε, ιδίως, οι Γερμανοί έχουν
ελπίδες να ανατρέψουν την πορεία των
πραγμάτων όπως τη διαμορφώνουν οι
τρεις πραγματικά Μεγάλες Δυνάμεις,
Αμερικάνοι και Ρώσοι, με τους Κινέ-
ζους να κάνουν επίδειξη υπομονής. Οι
ευρωπαϊκές ελίτ μαζί με τα κράτη που
διαφεντεύουν περνάνε στο περιθώριο,
σταδιακά.

Οι Άγγλοι ήταν και θα παραμείνουν
τσιράκια των ΗΠΑ. Η αυτοκρατορία
τους έχει εκπνεύσει από χρόνια. Η
Γαλλία με ή χωρίς Μακρόν δεν έχει
τις δυνάμεις, οικονομικές και στρα-
τιωτικές, να ηγηθεί στην Ευρώπη αλλά
μπορεί, ίσως, αν έχει συμπαραστάτη
τις ΗΠΑ, να αποτρέψει την επικίνδυνη
Γερμανία να ξαναδοκιμάσει για τρίτη
φορά. Συνεπώς μπορεί να είναι χρήσιμη
στον ηγεμόνα της Δύσης. Το Βερολίνο
θα βρεθεί και απέναντι στην Κίνα που
θέλει ηρεμία και όχι τρικυμία. Απέναντι
του είναι η Ρωσία που δεν ξεχνά. Αλλά
και οι Αμερικάνοι που του έχουν κλεί-
σει θέση στο παγκόσμιο παιχνίδι από
την ίδρυση του ΝΑΤΟ ορίζοντας πως η
θέση της Γερμανίας στη Συμμαχία είναι
«πατημένη στο χώμα». Οι απαιτήσεις
των ΗΠΑ για αύξηση των εξοπλισμών
στην Ευρώπη συνοδεύονται από απειλές
για διάλυση του ΝΑΤΟ ώστε να ολοκλη-

ρωθεί η αδυναμία των Ευρωπαίων να
αποπειραθούν να παίξουν αυτόνομο
ρόλο διεθνώς.

Κατά τα άλλα είναι προφανές ότι το
«κόμμα του πολέμου» στις ΗΠΑ και
στους λοιπούς καπιταλιστές στην Ευρώπη
δεν θα παραδοθεί εύκολα. Τεράστια
συμφέροντα είναι στο τραπέζι προς
αναδιανομή, συμφέροντα οικονομικά
και ευρύτερα εξουσίας.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη

Το ότι ο κ. Μητσοτάκης επιθυμεί να
παίξει προσκολλημένος σε αυτά (τα γερ-
μανικά, λένε) συμφέροντα θα είχε ίσως
κάποια σημασία, αν είχε προετοιμάσει
τη χώρα να αντιμετωπίσει κάπως τις
γνωστές και προφανείς εξωτερικές
απειλές. Αλλά αυτό δεν συμβαίνει. Η
αναζήτηση ευθυνών, όπως βλέπουμε
από το δράμα των Τεμπών, προσκρούει
σε ισχυρές, πολύ ισχυρές αντιστάσεις.
Ο πρωθυπουργός συνιστά τα Τέμπη να
μην γίνουν αφορμή για νέο διχασμό.
Θα ήταν σωστό αν η κυβέρνηση έκανε
κάτι για να το αποτρέψει. Γνωστός δη-
μοσιογράφος μου έλεγε «ξεκινήσαμε με
καλές προθέσεις αλλά πολλοί χάθηκαν
στο δρόμο». Ήταν πολλά τα λεφτά...
σκύψε να τα μαζέψεις και πάλι σκύ-
ψε, έγιναν σαν τους συντρόφους του
Οδυσσέα στο νησί της Κίρκης.